

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 825/2025
12.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Илић, адвокат из ..., против тужених Општина Велико Градиште, коју заступа Општински правобранилац Анела Јовановић и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, ради утврђења, одлучујући о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2872/23 од 01.10.2024. године, у седници одржаној 12.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебним ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2872/23 од 01.10.2024. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужених изјављене против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2872/23 од 01.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великом Градиштву П 436/22 (2017) од 06.07.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца, па је утврђено да је он власник по основу куповине у стечају (*sui generis*) и одржаја на објектима нискоградње стојећим на к.п. бр. .. КО Градиште, наведеним у том ставу изреке и утврђено да је по истом правном основу стекао право коришћења дела к.п. бр. .. уписане у ЛН бр. .. КО Велико Градиште, као на скици вештака Николе Митића од 02.06.2021. године, која је саставни део пресуде, што су тужене дужне да признају и дозволе тужиоцу упис права својине на објектима и права коришћења на парцели, у катастар непокретности, а ако то не учине, тужиоцу ће та пресуда, по својој правноснажности послужити у наведене сврхе. Ставом другим изреке, тужене су обавезане да тужиоцу на име трошкова спора солидарно исплате износ од 609.700,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж 2872/23 од 01.10.2024. године, ставом I изреке, жалбе тужених одбио као неосноване и потврдио пресуду Основног суда у Великом Градишту П 436/2022 (2017) од 06.07.2023. године. Ставом II изреке,

одбијени су захтеви тужених за накнаду трошкова поступка поводом изјављених жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужене су изјавиле посебне ревизије, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је доставио одговор на ревизију тужене Општине Велико Градиште.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебним ревизијама тужених прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је утврђење права власништва тужиоца на објектима нискоградње стојећим на к.п. бр. .. КО Велико Градиште и права коришћења на тој парцели у реалном делу потребном за коришћење објекта који је тужилац купио јавним надметањем у поступку стечаја над предузећем "Промет" д.о.о. у стечају, а предате су му од стране стечајног управника. Побијана пресуда, којом је тужбени захтев тужиоца усвојен, донета је применом одредбе члана 20. став 2. Закона о основама својинско-правних односа и одредбе члана 2. тачка 2. Закона о промету непокретности ("Службени гласник РС", бр. 42/98), који је важио у време закључења уговора о купопродаји од 02.10.2006. године, на основу кога је тужилац купио продавницу бр. .. са опремом и инвентаром, зграда у Ул. ... на к.п. бр. .. и са објектима нискоградње површине 400 м² на к.п. бр. .. КО Велико Градиште (припатци објекту). Ревиденти у својим ревизијама указују на битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што нису разлози за изјављивање посебне ревизије, а не указују на разлоге због којих би њихове ревизије биле изузетно дозвољене, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизије нису дозвољене.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора

побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења права власништва на објектима и права коришћења на делу непокретности тужилац је поднео 27.10.2017. године, а вредност предмета спора, је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор који се односи на неновчано потраживање у ком вредност предмета спора побиијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизије тужених нису дозвољене у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**